

Отишли въ града и намѣрили доктора да имъ прѣвѣрже ранитѣ. Докторътъ, като ги видѣлъ двамата тѣй изранени, зачудено ги попиталъ кой ги е билъ. И кога му разправили, че се скарали за кого кукувала кукувицата, доктора се засмѣлъ и шеговито имъ казалъ — „кукувицата кукувала за менъ, защото вие сте се били, та да дойдите при мене да ви лѣкувамъ и да ми заплатите.“

Двамата другари се засрамили отъ глупостъта си прѣдъ правитѣ думи на доктора и се зарекли да не вѣрватъ вече на такива **суетвѣрия**, които донасятъ на човѣка само зло.

С. К.

Пролѣтъ.

Топятъ се снѣговетѣ,
По-топло слѣнце грѣй,
Трошатъ се ледеветѣ,
Топляка — юженъ вѣй...

Вижъ тукъ кокиче скромно,
Най-мило цвѣтице,
Макаръ само, бездомно
Е съ весело лице.

Тамъ синчеца се вгледва
Въвъ кукуряка драгъ —
И, сѣкашъ, слѣдъ туй слѣдва
Нѣмъ говоръ, поздравъ благъ!

Л. Бобевски.

